

1881-05-25

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Marlotte

Arkivplacering:
Mappe 108 nr. 5

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 108 Nr. 5

Marlotte 2 Tillid 1881.

Besv. Juni 1881 -

Hjærtelig til lykke fejere Omtal!
Gid det må blive dig et godt nyt år.
Jeg kan næsten ikke tænke mig andet en at
Du holder din fødselsdag i Øhlansen,
mellum grønne blade og i varmt solskin,
men det er nok kun fordi jeg altid nogen
tid har levet på landet og nydt sammen
at jeg glimrer skulden hjemme. Ja det blir
underligt at komme hjem til træer, som vel
endnu har små blade og nogle kanske kun
knopper, og så skuld op at sige god dag
til Eda i Edas vinter lejlighed, men til den
16de Juni må I dog vel også være kommet
på landet, så kolst foråret end har været.
Her er sommer, kan Du tro, sæden står høj
og om natten er det så varmt, at vi i går
stod uden overtøj og så på landbyg beboere
dansa her i heren. Jeg har haft besøg af
Viggo Pedersen, hans søster Poruph og Erik
Hemmingen, W. Pedersen er her endnu, han
bliver vist næsten lige så længe som jeg, og vi

følges vel hjem til Danmark, da jeg var ene
dansk herude i Marlotte, som ligger lige uden-
for Fontainebleau skov mod syd, var her
sådan en rar franskmand, han var egentlig
køtmand, men lagde sig efter at male, hans
professor var med, og han beundrede ham,
så han slog hænderne sammen og så i været
af bare beundring. Så en dag, da professoren
var rejst, viste han mig et studie, derne havde
malt her, men jeg kunde ikke beundre ham
for det, det var lige hårdt nok at skulde
rose det, og dog nu jeg har set det nogle
gange, kan jeg dog se lidt i det. Og dog var
vi ikke så uenige når vi talte om andres
billeder, jeg tror nu også at han var bedre
at komme til retts med, da professoren var
rejt, for da jeg, medens derne var her, sagde
at jeg syntes godt om Lejages billeder, så de
på hin anden, trak på skuldrene og professoren
sagde, at man kunde undvære solskin i et
billede men ikke lys, eller rettere man måtte
have skygge for at lyset kunde virke, Lejages
billeder var ligesom en Livstænds Kunst i
sig, uden lys og skygge, men så så underligt
igennem dem, og så prøvte han til en

indbildt løstend i frø. Men om sagt, da pro-
fessoren var nyst, bleve vi mere enige om
dysaps billeder, og skænt min vens billeder
og omag var så lidt danske som mulig, kunde
han dog godt lide mine studier, og de er dog
meget skikkelige og danske; jeg måtte endda
endag vise det af dem til nogle skulpturer,
om besøgt ham her. Man talte altid om
sin kone, og hun må også have været rar,
for han sendte ham gode ting at spise,
jærter, abrikoser og en pastij eller hvad det
var, hvilket kunde han da heller ikke
være sig uden hende, så han rejste, om
han bad mig spise til middag hos sig i
Paris. Havde jeg haft ham at snakke med en
måned, havde jeg nok lært lidt fransk; nu
er her en lille kontorist som forresten er lig
så god som lærer, men han rejser også, skønt
han vist ingen kone har. — Det var vist en
døjlig forfølelse at komme på land, når
jeg nu om nogle dage tager til Paris, kan
jeg med frikke øjen tage afsked med billederne
hvilke får vist forresten nok at spise når jeg kommer
der ind, for jeg har haft brev fra d'Alles enlige
ven, om jeg vilde vise hans søster Paris.

mærkværdigheder, hun skal endog opholde sig
noget dage der i begyndelsen af Juni. Ved
Lagts lille tegning er fra et sted i fjorrestoven,
jig tegnede den en dejlig aften, himmelen var
sa' klar med smaa skyer, jeg stod paa en stor
sten (ikke da jeg tegnede, men bagefter) og saa ud over
dalen som la' oplyst af den lavt staaende sol,
klippen hvorpaa jeg stod kastede en stor skygge
lang ned i dalen og vinden sunde i fjorrestoppen.
Men der er dog mærkeligheder i Livskoven, ved
Gorge aux Loups og Mare aux Fées er der sa'
vildt, ogsaa med græs som stritte ud fra stammer,
nogle næsten uden liv. Forleden eftermiddag
var der meget lyst, store hvide skyer drev om
i den bla' luft, det havde regnet, sa' alting
strålte af friskhed, de gule gysel glimrede
mellem brumbar og bukke; her er pletter af dejlig
og vildt at man undres over at man ikke møder
noget uventeligt, det mærkeligste jeg endnu har
set var en kronhind, jeg vilde egentlig gerne
se et vildsvin, men jeg tør ikke rigtig ønske at
møde det. Der nu vel, endnu engang til
lykke, glædelig hilsen til dig og alle, med den
hilsen, Din hengivne
Gustav Skovgaard.